

Sygn. akt IX W 3823/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. N. S.

po rozpoznaniu w dniu 18 i 25 stycznia 2017 r. sprawy

D. K.

s. E. i L. z d. D.

ur. (...) w E.

obwinionego o to, że:

w dniu 11 listopada 2016 r. ok. godz. 22:05 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki M. o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła” oraz do znaku P-2 „linia pojedyncza ciągła”, a ponadto nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów tj. prawo jazdy, dowód rejestracyjny i polisa OC

- tj. o czyn z art. 92 § 1 kw, art. 95 kw w zw. z § 86 ust. 5 i 3 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych, art. 38 ustawy Prawo o ruchu drogowym

orzeka

I. **obwinionego D. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92 § 1 kw, art. 95 kw w zw. z art. 9 § 1 kw skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 400(czterysta) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 40,- (czterdzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 3823/16

UZASADNIENIE

Obwiniony D. K. zarabia około (...) zł, jest żonaty, małżonka osiąga dochód(...) zł. Na utrzymaniu ma dwoje dzieci. W przeszłości był karany za wykroczenia drogowe. (dane osobopoznawcze k. 25, wydruk z (...) k. 6 – 7)

W dniu 11 listopada 2016r. około godz. 22.06 D. K. kierował samochodem m – ki M. o nr rej. (...). Wyjeżdżał z drogi dojazdowej do posesji przy ul. (...) na ul. (...). Przy wyjeździe usytuowany jest znak A – 7 – „ustęp pierwszeństwa”. Wymieniany skręcił w ul. (...) w lewo, przecinając znaki poziome P - 4 (linia podwójna ciągła) i P – 2 (linia pojedyncza ciągła) oraz torowisko.

Jego manewr został zauważony przez patrol Policji w składzie (...), którzy zatrzymali kierującego do kontroli na ul. (...). Podczas kontroli okazało się, iż D. K. nie posiada przy sobie dokumentów w postaci dowodu rejestracyjnego oraz polisy OC. Kierujący stwierdził, iż ma słaby wzrok i nie widział znaków.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 25, zeznania świadków A. P. k. 29, M. P. k. 29, notatka urzędowa k. 2, zdjęcia miejsca zdarzenia k. 5)

Obwiniony przyznał się do popełnienia wykroczenia z art. 95 kw. Nie przyznał się do wykroczenia z art. 92 §1kw, przyznając, iż wykonał zarzucany mu manewr, ale wyjaśniając, iż przed wyjazdem na ul. (...) nie było znaku nakazu jazdy w prawo, on nie zna tych rejonów miasta i nie widział znaków poziomych.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w części, w której przyznaje się do braku wymaganych dokumentów oraz wykonania manewru zmiany kierunku ruchu w lewo. Nie sposób jednak podzielić twierdzeń obwinionego, jakoby znaki poziome w miejscu i czasie zdarzenia nie były widoczne oraz że brak znaku nakazu jazdy w określonym kierunku, umożliwiał mu jazdę w kierunku przeciwnym. Wyjaśnienia obwinionego są sprzeczne z zeznaniami funkcjonariuszy dotyczącymi warunków drogowych, a przede wszystkim zdjęciami miejsca zdarzenia wykonanymi przez policjantów bezpośrednio po kontroli.

Świadkowie przesłuchani w sprawie – A. P. (2) i M. P. zgodnie opisali manewr wykonany przez obwinionego. Stwierdzili, iż znaki w tym czasie były doskonale widoczne, gdyż miejsce do jest oświetlone. Potwierdzili, iż w trakcie kontroli nie zostały okazane im konieczne dokumenty.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem są one jasne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Znajdują potwierdzenie w notatce sporządzonej bezpośrednio po kontroli oraz w dokumentacji zdjęciowej.

Zdjęcia załączone do akt sprawy nie pozostawiają żadnych wątpliwości, iż znaki P – 4 i P – 2 znajdujące się na wysokości wyjazdu z posesji ul. (...) są doskonale widoczne w porze nocnej, nawet z większej odległości, niż krawędź jezdni ul.(...), przy której obwiniony musiał się zatrzymać, by bezpiecznie włączyć się do ruchu.

Przepis art. 5 ust 1 Prawa o ruchu drogowym zobowiązuje uczestnika ruchu do stosowania się m.in. do znaków drogowych, a są nimi zarówno znaki pionowe jak i poziome. Zgodnie z § 86 pkt 3 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych, znak P – 2 „linia pojedyncza ciągła” oddziela pasy ruchu w tym samym kierunku i oznacza zakaz przejeżdżania przez tę linię i najeżdżania na nią. Ustęp 5 tego samego przepisu stanowi, iż znak poziomy P – 4 „linia podwójna ciągła” rozdziela pasy ruchu o kierunkach przeciwnych i również oznacza zakaz przejeżdżania przez tę linię i najeżdżania na nią. Niestosowanie się do znaków stanowi wykroczenie z art. 92§1kw.

Przepis art. 95kw zobowiązuje prowadzącego pojazd do posiadania przy sobie wymaganych dokumentów. Wykaz dokumentów, które należy posiadać przy sobie i okazać na żądanie uprawnionego organu zawiera przepis art. 38 Prawa o ruchu drogowym. Są nimi dowód rejestracyjny, będący dokumentem stwierdzającym dopuszczenie pojazdu do ruchu oraz dokument potwierdzający zawarcie umowy OC lub dowód opłacenia składki za to ubezpieczenie.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona. Obwiniony D. K. w dniu 11 listopada 2016 r. ok. godz. 22:05 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki M. o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła” oraz do znaku P-2 „linia pojedyncza ciągła”, a ponadto nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów tj. prawo jazdy, dowód rejestracyjny i polisa OC. Czyn ten stanowi wykroczenia z art. z art. 92 § 1 kw, w zw. z § 86 ust. 5 i 3 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych, i art. 95 kw w zw z art. 38 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Z mocy tych przepisów, przy zastosowaniu art. 9§1kw, obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał na uwadze przede wszystkim uprzednią jego karalność za wykroczenia drogowe oraz potencjalne niebezpieczeństwo jakie mógł swoim zachowaniem spowodować obwiniony, bowiem nie stosując się do oznakowania poziomego, przeciął torowisko tramwajowe, w miejscu do tego niewyznaczonym.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sadu, kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania, obwiniony został obciążony kosztami postępowania i opłatą.